

364.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 lipca 1920 roku

w przedmiocie upoważnienia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej do wydawania na całym obszarze b. dzielnicy pruskiej zarządzeń wyjątkowych:

W myśl rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 14 lipca 1920 w przedmiocie wprowadzenia ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. na obszar b. dzielnicy pruskiej i art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. (Dz. Pr. № 61 poz. 364) w przedmiocie zapewnienia bezpieczeństwa Państwa i utrzymania porządku publicznego w czasie wojny Rada Ministrów upoważnia niniejszem Ministra b. Dzielnicy Pruskiej na okres 3-ch miesięcy od dnia 15 lipca 1920 r. do dnia 15 października 1920 r. do wydawania na całym obszarze b. dzielnicy pruskiej zarządzeń wyjątkowych, ograniczających prawa obywatelskie, przewidziane w art. 2 tejże ustawy.

Prezydent Ministrów:

W. Grabski

Kierownik Ministerstwa

b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski

365.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Zdrowia Publicznego

w przedmiocie urzędowych świadectw zdrowia.

Na mocy art. 2 p. 24 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 roku (Dz. Pr. P. P. № 63 poz. 371) zarządzam, co następuje:

Art. 1. Wydawanie urzędowych świadectw zdrowia należy do obowiązków państwowych urzędów administracyjnych I instancji.

Art. 2. Urzędowe świadectwa zdrowia mogą być wydawane również przez państwowe urzędy administracyjne II instancji.

Art. 3. Na pisemne żądanie wszelkich władz państwowych urzędy w art. 1 niniejszego rozporządzenia wymienione obowiązane są wydawać wszelkie urzędowe świadectwa zdrowia bezpłatnie, przesyłając je bezpośrednio do tej władzy, która wydania świadectwa zażądała.

Art. 4. Na prośbę osób zainteresowanych urzędy wymienione w art. 1 są obowiązane, a urzędy wymienione w art. 2 mogą wydawać wszelkie urzędowe świadectwa zdrowia, jeżeli świadectwa te mają być przedłożone władzom państwowym z obowiązkowym oznaczeniem w tych świadectwach celu, na jaki były wystawione.

Świadectwa powyższe urzędy wydają badanym za pobraniem na korzyść lekarza badającego 20 mk., jeżeli zainteresowany zgłasza się do urzędu i 30 mk., z dodaniem kosztów przejazdu, jeżeli lekarz urzędu dla wydania świadectwa musi odwiedzić zainteresowanego.

Art. 5. W razach, kiedy dla wydania urzędowego świadectwa zdrowia koniecznem byłoby dokonanie badania przez specjalistę, urząd winien oświadczyć o tem na piśmie władzy, która żądała wydania świadectwa (art. 3) względnie osobie zainteresowanej (art. 4).

Art. 6. Wzbronionem jest wydawanie urzędowych świadectw zdrowia osobom, podlegającym poborowi wojskowemu, lub będącym w czynnej służbie wojskowej, o ile świadectwa te mają być przedłożone władzom poborowym, lub wojskowym bez żądania ze strony tych władz.

Art. 7. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy urzędowych świadectw zdrowia dla kandydatów do służby państwowej oraz dla osób, pozostających na służbie państwowej, a zgłaszających się dla zbadania celem: a) otrzymania urlopu z powodu choroby, b) przyznania emerytury, c) przyznania odszkodowania z powodu utraty zdrowia podczas lub z powodu pełnienia obowiązków służbowych, d) reaktywowania do służby po spensjonowaniu.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze b. zaboru rosyjskiego i Małopolski.

Warszawa, dn. 1 lipca 1920 r.

Minister Zdrowia Publicznego:
w z. *W. Chodsko*

366.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych

co do zawieszenia na kolejach okręgów Wileńskiego i Rówieńskiego odpowiedzialności za całość przesyłek.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 (Dziennik Praw Nr. 14) konstytucyjnie zatwierdzonego w dn. 7 kwietnia 1919 r. (Monitor Polski Nr. 82) i w porozumieniu z Ministerstwami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu niniejszem zarządzam, co następuje:

Od dnia 20 lipca r. b. na kolejach Okręgów Wileńskiego i Rówieńskiego zawiesza się czasowo działanie następujących artykułów Przepisów Przewozowych:

Art. 35 o odpowiedzialności za przewożony bagaż, art. 43 o odpowiedzialności za przesyłki nadzwyczajne, art. 84 o odpowiedzialności za zaginięcie, brak wagi lub uszkodzenie przesyłek towarowych, i art. 88, ustalający wysokość odszkodowania za zaginięcie, brak, albo uszkodzenie przesyłek.

Warszawa, dnia 15 lipca 1920 r.

Minister Kolei Żelaznych:
K. Bartel